

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **COMMATEL - Uher, s. r. o.**, se sídlem Staňkova 922/44, Praha 4, zastoupený JUDr. Luděkem Krajhanzlem, advokátem se sídlem Lazarská 5, Praha 1, proti žalovanému: **Celní úřad Praha D1**, se sídlem Logistický terminál – Nupaky 148, Říčany u Prahy, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2007, č. j. 44 Ca 50/2007 - 81, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7. 3. 2007, č. j. 2827/07-176800-021, zamítl žalovaný námitky žalobce proti rozhodnutí žalovaného – exekučnímu příkazu na přikázání pohledávky, vydanému dne 26. 9. 2003, č. j. E/68-8738/2003/7 (B 33/03).

Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek podal žalobce u Krajského soudu v Praze žalobu ve správním soudnictví. V žalobě namítal nezákonnost rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, neboť pohledávka, která měla být exekucí postižena, zanikla ještě dříve, než žalobce exekuční příkaz obdržel. Ohledně pohledávky za společností BENA a. s., která měla být exekučním příkazem postižena, bylo totiž žalobci předloženo oznámení společnosti BENA a. s. o postoupení pohledávky ve výši 1 138 035,20 Kč na postupníka, společnost CHASEVANGUARD CAPITAL CO. LTD. Již tímto oznámením ze dne 30. 6. 2003 došlo podle názoru žalobce ke změně věřitele a žalobce byl nadále povinen svůj závazek uhradit toliko postupníkovi, což učinil.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 10. 2007, č. j. 44 Ca 50/2007 - 81, žalobu zamítl.

Žalobce (dále též „stěžovatel“ příp. „poddlužník“) napadl rozsudek Krajského soudu v Praze včasnou kasační stížností, opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl ve smyslu § 107 s. ř. s., aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť provedení exekuce na majetek stěžovatele za účelem vymožení částky ve výši 1 138 035,20 Kč by znamenalo pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. V roce 2006 skončilo podnikání stěžovatele ztrátou ve výši 2 167 987,51 Kč, což je doloženo podnikovou výsledovkou a podnikovou rozvahou, jež jsou založeny v soudním spisu. Stěžovatel tudíž nemá finanční zdroje, ze kterých by mohl částku 1 138 035,20 Kč zaplatit.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku označil tento návrh za zjevně neopodstatněný, když dle jeho názoru na základě napadeného rozsudku a předmětného exekučního příkazu nelze provést exekuci na majetek stěžovatele. Stěžovatel není celním dlužníkem, nýbrž poddlužníkem a má tedy pouze povinnost provést výkon rozhodnutí výplatou pohledávky žalovanému namísto věřiteli. Pokud by tak stěžovatel neučinil, lze se této jeho povinnosti domáhat cestou poddlužnické žaloby dle § 315 o. s. ř. a teprve na základě rozsudku, kterým by bylo vyhověno poddlužnické žalobě, by bylo možné provést exekuci na majetek poddlužníka. O nenahraditelné újmě tedy nelze uvažovat ani v obecné rovině.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností mohl pro stěžovatele znamenat nenahraditelnou újmu.

V posuzované věci stěžovatel v žalobě namítal nezákonnost rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, neboť pohledávka, která měla být exekucí postižena, dle jeho tvrzení zanikla ještě dříve, než žalobce (stěžovatel) exekuční příkaz obdržel. Dále stěžovatel navrhl jak v žalobě, tak ve své kasační stížnosti, aby soud přiznal jeho žalobě, resp. kasační stížnosti odkladný účinek, neboť „provedení exekuce na majetek žalobce za účelem vymožení částky ve výši 1 138 035,20 Kč by znamenalo pro žalobce nenahraditelnou újmu“. Toto pojmání účinků exekučního příkazu stěžovatelem je však chybné.

Exekučním příkazem ze dne 26. 9. 2003 ve spojení s částečným zastavením exekuce ze dne 7. 11. 2003 totiž žalovaný pouze stěžovateli zakázal, aby „od okamžiku doručení exekučního příkazu dlužníku jeho pohledávku vyplatil, provedl na ni započtení nebo s ní jinak nakládal“. Dále tímto exekučním příkazem žalovaný stěžovateli uložil, aby „po

doručení vyrozumění o nabytí právní moci tohoto exekučního příkazu provedl výkon rozhodnutí, jak ukládá ustanovení § 314a o. s. ř., a vyplatil pohledávku v celkové výši celnímu úřadu“. V dané věci považuje Nejvyšší správní soud za nutné zdůraznit, že příkaz stěžovateli zněl vyplatit tam specifikovanou pohledávku, nikoliv tedy bezpodmínečně zaplatit celnímu úřadu částku 1 138 035,20 Kč. Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že teprve na základě poddlužnické žaloby dle § 315 o. s. ř. a teprve na základě rozsudku, kterým by bylo eventuálně takové poddlužnické žalobě vyhověno, by mohl žalovaný dosáhnout tohoto, aby bylo možné provést exekuci přímo na majetek poddlužníka. Samotné žalobou napadené rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu ani kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu tedy pro stěžovatele nenahraditelnou újmu znamenat nemohou.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu